

8 ще дойдх и ще го испѣлж. Отговори стотникъ-тъ и рече му: Господи! не съмъ достоинъ да влѣзешъ подъ стрѣхъ-тъ ми; но ^иречи само рѣчъ, и ще оздравѣе момъ 9 че-то ми. Защото и азъ съмъ человѣкъ подъ власть, и имамъ подчинени на себе си войни; и казувамъ на тогози: Иди, и отхожда; и на другого: Дойди, и дохожда; и на служгъ-тъ си: Стори това, и 10 струва го. И като чу Иисусъ почуди ся, и рече на ония които идѣхъ вслѣдъ него: Истина ви казувамъ: Нито въ Израиля 11 съмъ намѣрилъ толко върж. И пакъ ви казувамъ, че ^имнозина отъ истокъ и западъ ще дойдатъ, и ще насъдятъ съ Абраама и Исаака и Іакова въ царство не- 12 бесно; А ^исынове-тъ на царство-то ще бѫдатъ испаждани въ най външнѣ-тъ тьм- 13 нинъ; тамо ще бѫде плаче и скърдане съзъбъ. И рече Иисусъ на стотника: Иди, и както си повѣрувалъ, нека ти бѫде. И оздравѣ момче-то му въ сѫщій-ть часъ. 14 И когато дойде Иисусъ въ Петровск-тъ къщъ, видѣ че ^итыща му лѣжеше болна 15 отъ отницѣ; И похванъ іхъ за ражкъ-тъ, и отница-та іхъ остави; и ставъ та имъ 16 служаше. И ^икогато ся свечери, доведохъ му мнозина бѣснуеми, та испажди духове-тъ съ единъ рѣчъ, и колкото болни 17 имаше исцѣли ги: Да ся бѫде речено-то прѣзъ пророка Исаїя, които казува: ^иТой зѣ на себе си наши-тъ немощи, и болести-тъ наши понесе. 18 И като видѣ Иисусъ много народъ около себе си, повелъ да минятъ отвѣдъ. И ^ипристяни единъ книжникъ, та му рече: Учителю! ще дойдхъ вслѣдъ тебе, кѫдѣто 20 идешь. Казува му Иисусъ: Лисицы-тъ си имать лѣгла, и птици-тъ небесни гнѣзда; а Сынъ человѣческий имъ дѣглавъ да 21 подклони. А ^идругъ отъ негови-тъ ученици рече му: Господи, ^идозволи ми първомъ да идхъ и да погребъ отца си. Но Иисусъ му рече: Вързи вслѣдъ мене, и остави мъртви-тъ да погребътъ мъртвите си. 23 И когато влѣзе въ ладіїжъ-тъ, ученици 24 тъ му влѣзохъ вслѣдъ него. И ето, ^ибуря гольма бѣде на море-то, така що волни-тъ покрывахъ ладіїжъ-тъ; а той спѣше. 25 И пристяпихъ ученици-тъ му та го съ-будихъ и казахъ: Господи! спаси ни; 26 погибувамъ. А той имъ казува: Шо сте страхливи, маловѣри? ^иТогази станжъ, за-прѣти на вѣтрове-тъ и на море-то, и ти- 27 шина гольма бѣде. А человѣци-тъ ся чу-

дѣхъ и казувахъ; Какъвъ е тойзи, че и вѣтрове-тъ и море-то го послушувать? 28 И ^икато дойде той отвѣдъ въ Гергесинск-тъ земіжъ, срѣщиахъ го двама бѣснуеми, които излѣзохъ изъ гробища-та, твърдѣ свирѣпи, така що никой не можаше да мине прѣзъ онзи путь. И ето, извикахъ и казувахъ: Шо имашъ ты съ настъ, Иисусе, Сыне Божій? дошелъ си тука прѣди врѣме ли да ны мѣчиши? 30 А на далеко отъ тѣхъ имаше стадо отъ много свине, което пасѣше. И бѣсове-тъ му ся моляхъ и казувахъ: Ако ны испаждиши, дозволи ни да отидемъ въ стадо-то на свине-тъ. И рече имъ: Идѣте. И тѣ, щомъ излѣзохъ, отидохъ въ стадо-то на свине-тъ; и ето всичко-то стадо на свине-тъ устреми ся прѣзъ стрѣмни-нажъ въ море-то, и погибихъ въ водѣ-тъ. А свинопасци-тъ побѣгахъ, и като дойдохъ въ градъ-тъ, извѣстихъ всичко, 34 и това що станжъ съ беснуеми-тъ. И ето, цѣлъ градъ излѣзе да посрѣдне Иисуса, и като го видѣхъ, ^ипримолихъ му ся да отиде отъ тѣхни-тъ прѣдѣлы.

ГЛАВА 9.

1 И той влѣзе въ ладіїжъ-тъ, и прѣминжъ, 2 ^ита дойде въ свой-ть си градъ. И ^ието, донесохъ му единого разслабенъ, сло-женъ на постелкъ; ^и като видѣ Иисусъ тѣхни-тъ върж, рече разслабеному: Дѣрзай, синко, прощаватъ ти ся грѣхъ- 3 вѣти. И ето, нѣкои отъ книжници-тъ рекохъ въ себе си: Той богохулестувува. 4 А ^иИисусъ като видѣ помисли-тъ имъ, рече: Защо мыслите вы зло въ сърдца-та си? Защото, кое е по лесно, да рекжъ: Прощаватъ ти ся грѣхове-тъ ти, или да 6 рекжъ: Стани и ходи? Но за да познаете че Сынъ человѣческий има на земіжъ-тъ власть да прощава грѣхове, (тогази ка- 7 зува разслабеному:) Стани, вдигни по-стелкъ-тъ си, и иди у дома си. И той 8 станжъ и отиде у дома си. Това като видѣхъ народи-тъ почудихъ ся, и просла- 9 вихъ Бога, който бѣ далъ таквѣзи власть на человѣци-тъ. 10 И като минуваше Иисусъ отъ тамо, видѣ единого человѣка че сѣдѣше на ми-тарини-тъ, Матеей на име, и рече му: Дойди вслѣдъ мене; и той станжъ и отиде вслѣдъ него. ^иИ когато бѣ сѣднѣлъ на трѣпежъ-тъ въ кѫщи, ето мнозина мы-тари и грѣшници дойдохъ и насъдахъ

^а Лук. 15; 19, 21.
^б Псал. 107; 20.

^в Евр. 12; 3; Иса. 2; 2, 3.

^г Евр. 10; 10; Лук. 1; 11. Лук. 13;

^д Лук. 10; 45; 11; 18.

^е Евр. 27; Рим. 15; 9 и др.

^ж Ефес. 3; 6.

^з Гл. 21; 43.

^и Гл. 13; 42, 50, 22; 13. 24;

^а Лук. 25; 30. Лук. 13; 28. 2
^б Пет. 2; 17. Лук. 13.

^в Мар. 1; 29, 30, 31. Лук. 4;

^г 38, 39.

^д 1 Кор. 9; 5.

^ж Мар. 1; 32 и др. Лук. 4;

^з 40, 41.

^и Иса. 53; 4. 1 Пет. 2; 24.

^и Лук. 9; 57, 58.

^а Лук. 9; 59, 60.
^б 3 Цар. 19; 20.

^в Мар. 4; 37 и др. Лук. 8;

^г 23 и др.

^д Псал. 65; 7, 80; 9, 107; 29.

^ж Мар. 5; 1 и др. Лук. 8;

^з 26 и др.

^и Втор. 5; 25, 3 Цар. 17; 18.

^и Лук. 9; 57, 58.

^а Гл. 4; 13.
^б Мар. 2; 3. Лук. 5; 18.

^в Гл. 8; 10.

^г Псал. 139; 2. Гл. 12; 25.

^д Мар. 12; 15. Лук. 5; 22. 5;

^ж 8; 9; 47. 11; 17.

^з Мар. 2; 14. Лук. 5; 27.

^и Мар. 2; 15 и др. Лук. 5;

^и 29 и др.